

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سلسله خانوادہ مسلمان ۲۷

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين، والعاقبه للمتقين،
ولاعداوان الا على الظالمين، والصلاه والسلام
على محمد الذي ارسله ربه رحمه للعالمين و
على آله و صحبه اجمعين.

ازدواج عادت اجتماعی پسندیده و پاسخگوی نیازهای فطری و طبیعی و تنها راه تشکیل خانواده سالم و منسجم است. خانواده‌ای که در پرتو آن سلامت جسمی و روانی و عفاف و پاکدامنی تحقق می‌یابد. همچنان که پیش‌تر نیز گفته شد در جهت فراهم نمودن زمینه برای ادامه نسل بشری و سروسامان یافتن جامعه پیشرو و متمدن تشکیل خانواده بسیار ضروری است.

اما چنانچه کسانی تحت تأثیر برخی از عادات و فرهنگ موجود که براساس انگیزه‌های خودنمایی و خودبرتربینی به هنگام ازدواج به دادن جهیزیه و مهریه‌های کلان و سرسام‌آور و ریخت و پاش‌های بی حد و حساب دست بزنند، در واقع هم به خود و هم به جامعه خویش ستم کرده‌اند. و مسئولین و اهل علم و دانش مسئولیت دارند که برای برداشتن موانع بر سر راه ازدواج و ترویج عادات و فرهنگی که ازدواج را آسان‌تر می‌نماید، اقدام نمایند. و از طرف دیگر به جوانان کمک کنند که از راه مشروع و معقول با هم آشنا شوند و خود را برای ساختن و بنای خانواده آگاه کنند. و از سخت‌گیری و زندانی نمودن آنها که زمینه را برای بالا بردن بیش از حد سن ازدواج دختران و پسران فراهم می‌نماید پرهیز کنند.

مهمترین موانع و مشکلات ازدواج عبارتند از:

مسکن، بالا بودن میزان مهریه، هزینه سرسام‌آور عقد و عروسی و جهیزیه، بیکاری یا کمی درآمد، فرار از مسئولیت برخی از جوانان، ضعف انگیزه‌های ایمانی، گسترش برخی از مفاسد اجتماعی و ...

۱- مشکل مسکن: بسیاری از زوج‌های جوان همه تلاش خود را برای برخورداری از محل سکونت مستقل که ساخت یا خرید و یا اجاره آنها بسیار بالاست به کار می‌گیرند. اما متأسفانه تهیه مسکن مناسب بسیار مشکل بوده و مانعی اساسی بر سر راه ازدواج به شمار می‌آید.

۲- مهریه زیاد: متأسفانه پدیده بالا بودن میزان مهریه در بسیاری از ممالک ثروتمند و متوسط بسیار رایج است. در کشورهای نفت‌خیز میزان مهریه معمولاً بسیار زیاد است و بسیاری از والدین ارقامی سرسام‌آور و خیالی را برای مهریه دختران خود طلب می‌کنند و سبب ایجاد سختی و مشکلات زیادی برای جوانان و خانواده او می‌شوند و پیامدهای سوء آن بر خانواده‌ها بر کسی پوشیده نیست. زیرا معمولاً بسیاری از خانواده‌ها دارای دختران و پسرانی دم‌بخت هستند و به همان مقداری که خواستار مهریه برای دخترشان می‌شود، به هنگام خواستگاری دختر دیگران گاهی به همان میزان یا بیشتر مهریه را از آنها طلب می‌کنند و از همین طریق هر سال به میزان مشکلات افزوده می‌شود و رقم مورد درخواست بیشتر می‌گردد.

به همین خاطر اسلام مردم را فرا می‌خواند که از درخواست مهریه زیاد خودداری نمایند و موضوع مهم و حساس ازدواج جوانان را به بازار و بورس تبدیل ننمایند و عملاً دختران خود را به مزایده نگذارند. و لازم به یادآوری است که میان درخواست مهریه بسیار بالا و واجب بودن پرداخت مهریه از طرف شوهر که مورد اتفاق است، هیچ ارتباطی وجود ندارد. و همین موضوع موردنظر قرآن است که می‌فرماید:

﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَاتٍ زَوْجٍ وَءَاتَيْتُمْ إِحْدَهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَنًا وَإِنَّمَا مُبِينًا﴾ (النساء / ۲۰)

«اگر خواستید همسری را به جای همسری دیگر برگزینید، هرچند مال زیادی را مهریه یکی از آنان کرده باشید، برایتان روا نیست که چیزی از آن مال را دریافت کنید، مگر با بهتان و گناه آشکار می‌خواهید آن را بگیرید. آیا اهل ایمان چنین می‌کنند».

و این بدان سبب است که وقتی حقی برای کسی در نظر گرفته شد، به هیچ وجه نباید چیزی از آن کاسته شود و همین آیه بود که مورد استدلال خانمی قرار گرفت که به سخنان عمر رضی الله عنه اعتراض نمود. ایشان بر روی منبر فرموده بودند:

«مواظب باشید مهریه خانم‌ها را بالا نبرید! چنانچه مهریه زیاد در دنیا مایه عزت و افتخار و اندوخته‌ای برای آخرت می‌بود، رسول خدا صلی الله علیه وسلم از همه شما به

گرفتن مهریه زیاد برای دخترانش اولی‌تر بود. مهریه هیچ یک از زنان و دختران رسول خدا صلی الله علیه وسلم بیش از دوست گرم نقره نبود. هرکس بیش از چهارصد گرم نقره مهریه را قرار دهد، اضافه‌اش را به نفع بیت‌المال مصادره می‌نمایم». (مجمع الزوائد، ج ۴، ص ۲۸۳)

به موضوع ازدواج هم‌چنان که گفته شد، نباید به عنوان تجارتی سودآور نگاه شود. بلکه پیمانی است که میان دو انسان برای یک عمر زیستن با هم بسته می‌شود و به همین خاطر مبنای آن بایستی بر اصول و ارزشیابی مانند: آسان‌گیری، دلسوزی و همکاری قرار داشته شود و بهتر آن است که پدر و مادر دختر به زندگی آینده او و شوهرش توجه نمایند و کاری نکنند که در همان سال‌های اول زندگی مشترک سایه سیاه و شوم بدهکاری و خواری و ناداری بر سر آنان کشیده شود. اما اگر داماد او به کسی بدهکار نباشد و در مقابل هیچ‌کس تعهد مالی نداشته باشد، می‌تواند زندگی پر از صفا و صمیمیت و شادابی را برای دخترش فراهم نماید و در غیر این‌صورت زندگی آنان پر از سختی و غم و غصه و حتی ممکن است کارشان به دادگاه و زندان کشانیده شود، یا برای برخاستن از زیر بار بدهکاری به خلافت‌کاری دست بزنند.

این آینده‌نگری را شریعت اسلام به خانواده‌ها یادآوری می‌نماید و در همین رابطه است که رسول خدا صلی الله علیه وسلم می‌فرماید:

«بهترین ازدواج ازدواجی است که کمترین هزینه برای آن در نظر گرفته شود». (احمد و حاکم و بیهقی) و هم‌چنین فرموده‌اند:

«بهترین مهریه آن است که کمترین میزان برایش معین شده باشد». (بخاری)

و باز هم فرموده است:

«بهترین و با برکت‌ترین زنان آنهایی هستند که مهریه‌شان کمتر باشد». (طبرانی در معجم الأوسط)

هدف از این تشویق و ترغیب‌ها به کم کردن از میزان مهریه مشخص است زیرا هزینه‌های ازدواج و مقدار مهریه هرچه کمتر باشد، روی‌آوری جوانان به ازدواج بیشتر می‌شود و چنانچه هزینه‌های ازدواج بیش از توانایی آنان باشد، به طور طبیعی از آن روی‌گردان می‌شوند. و همین روی‌گردانی از ازدواج است که زمینه را برای بسیاری از مفاسد اجتماعی و اخلاقی فراهم می‌نماید. در این مورد رسول خدا صلی الله علیه وسلم می‌فرماید:

«هرگاه کسی به خواستگاری دخترتان آمد و از دین و اخلاق او راضی بودید، دست رد بر سینه او نگذارید. اگر این کار را نکنید، فساد و تباهی بسیاری در میان شما رواج خواهد یافت». (ترمذی)

و این را سه بار تکرار فرمود.

۳- هزینه بالای ازدواج: در بسیاری از ممالک و شهرها و روستاها بسیاری از خانواده‌ها و با هدف خودنمایی و فخرفروشی به دیگران دست به ریخت و پاش‌ها و

اسراف کاری‌های بسیار در مراسم عقد و عروسی و تهیه جهیزیه و غیره می‌زنند. و گاهی با اجاره کردن سالن‌های مجلل و تهیه غذاهای گران‌قیمت و دعوت از صدها و گاهی هزاران نفر و آوردن ترانه‌ساران دوره‌گرد و تهیه هدایای گران‌قیمت برای عروس و داماد و دسته‌گل‌های بزرگ و کوچک و ... میلیون‌ها تومان پول را به باد می‌دهند و غالباً مشکلات و عواقب آن سال‌ها بر دوش عرس و داماد سنگینی می‌نماید. در واقع این‌گونه کارهای نادرست و نامعقول سد و مانعی بزرگ را بر سر راه ازدواج بسیاری از جوانان فراهم می‌سازد. از طرف دیگر زن مؤمن و موفق آن است که به این فرموده رسول خدا صلی الله علیه وسلم توجه کند و آن را ملاک خواسته‌های خود قرار دهد. ایشان فرموده‌اند:

«با برکت‌ترین ازدواج‌ها، ازدواجی است که سبک‌ترین مهریه را داشته باشد». (حاکم و احمد و بیهقی)

کسانی که می‌خواهند راه آسان‌گیری و دلسوزی را که مورد تشویق اسلام است، در پیش بگیرند و برای رویارویی با پدیده مجرد ماندن دختران و پسران و گسترش فساد و بی‌بندوباری کاری را انجام بدهند، واجب است که روش قناعت و اعتدال را در پیش بگیرند و پایه‌هایی را که شالوده زندگی مشترک بر آنها استوارند محکم‌تر گردانند. اخلاق دینی و آداب اسلامی سازگار با فطرت را مراعات کنند و از مظاهر خودخواهی و اشرافی‌گری حتی‌الامکان پرهیز کنند.

پدر و مادر دختر لازم است اهل ایمان و احساس مسئولیت باشند، و وضع و شرایط خواستگار دخترشان را مورد توجه قرار دهند و از چشم و هم‌چشمی با دیگران و لجبازی و خودبینی پرهیز نمایند و باور کنند که همه خیر و سعادت در رعایت دین فرموده رسول خداست که فرموده‌اند:

«هرگاه کسی به خواستگاری دختر شما آمد و از دین و اخلاقش راضی بودید، دست رد بر سینه او نگذارید، اگر چنین نکنید فساد و تباهی بسیاری در میان شما به وجود خواهد آمد». (ابن ماجه و ترمذی و حاکم)

۴- جهیزیه گران‌قیمت: هرچند زن و مرد در آغاز زندگی به بعضی از وسایل زندگی ماند: فروش و اسباب و وسایل پخت و پز و ... احتیاج دارند، اما تهیه آن بایستی در حد توان و به صورت معقول باشد. مسئولیت تهیه جهیزیه با توجه به عرف و مسلک در بسیاری از ممالک با هم فرق می‌کند. در برخی از کشورهای عربی شمال آفریقا براساس رأی مذهب مالکی هزینه تهیه جهیزیه بر دوش زن است. اما در بسیاری از ممالک دیگر براساس رأی اکثریت فقها مسئولیت تهیه هزینه‌های خرید جهیزیه برعهده مرد قرار دارد و معمولاً مقداری پول را برای تهیه آن پرداخت می‌کند.

اساساً تهیه جهیزیه بر زن واجب نیست و در این مورد هیچ‌گونه مسئولیتی متوجه زن نیست. و تهیه مسکن و وسایل منزل هم‌چون تهیه لباس و غذای زن برعهده مرد

است. اما مهریه‌ای را که مرد برای همسرش در نظر می‌گیرد اساساً برای تهیه جهاز نیست، بلکه بخشش مالی و حقی است که آن را برای همسرش متقبل می‌شود. زیرا خداوند متعال می‌فرماید:

﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَتَيْنِ حِلَّةً﴾ (النساء / ۴)

«از روی رضا و رغبت مهریه‌های زنان را بپردازید».

به همین دلیل خانواده داماد نباید انتظار داشته باشند که خانواده دختر یا خود او مهریه‌اش را صرف خرید جهاز بنمایند، یا پس از توافق چیزی از آن را کم کنند. اما چنانچه براساس عرف برخی ممالک زن اقدام به خرید جهیزیه نماید، همه وسایلی را که خریداری نموده متعلق به خود اوست و حق دخل و تصرف کامل را در آنها دارد و در مورد مقدار آن سخن او پذیرفته می‌شود. اما اگر مرد اقدام به تهیه جهیزیه نماید - که حق اوست - اموال جهیزیه متعلق به اوست و معمولاً در بلاد شام و کشورهای خلیج رسم بر این است.

معمولاً زنان در مورد نوع جهاز و بهای آنها و این‌که ساخت خارج یا داخل است حساسیت دارند و به آن اهمیت می‌دهند، ولی چنانچه توانایی مالی آنها اجازه بدهد و سبب ایجاد فشار به شوهر و خانواده‌اش نگردد و مانعی را بر سر راه ازدواج دیگران فراهم نماید، مانعی ندارد. اما اگر شوهر و خانواده او تحت فشار خانواده عروس یا خود او، مجبور به خریدن اجناس گران‌قیمت بشوند و پول زیادی را هزینه نمایند و باعث فشار و مشکلات آنان

بشود، چنین کاری زشت بوده و عاقبت بدی خواهد داشت. زیرا از روی اجبار و اکراه انجام گرفته است. هر چیزی که از طریق نارضایتی و ناخشنودی طرف مقابل انجام بگیرد، حرام یا شبه حرام بوده و ضرر و زیانی روشن را متوجه زندگی آینده خانوادگی می‌نماید. از طرفی دیگر نوعی از اسراف و تبذیر به شمار می‌رود و خداوند اهل اسراف و تبذیر را دوست نمی‌دارد و حتی در مورد آنها فرموده است:

﴿إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ ۖ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾ (اسراء / ۲۷)

«بی‌گمان ریخت و پاش‌کنندگان برادران (و هم‌نشینان) شیطان‌ها هستند و شیطان هم بسیار (نعمت‌های) خداوند را ناسپاس می‌نماید».

۵- درآمد کم و بیکاری:

پدیده‌هایی هستند که در بسیاری از کشورها وجود دارند، اما در کشورهای در حال رشد (عقب‌مانده) به دلیل اتکای بیش از حد به کشاورزی و ضعف پیشرفت‌های صنعتی و رکود تجارت داخلی و خارجی و جایگزینی ابزار و ماشین به جای نیروی انسانی و آمدن زنان به صحنه کار و خدمات اداری، یا ضعف تربیت نیروی کار ماهر و سستی برخی از جوانانش آمار بیکاری در آن در حد بالایی قرار دارد.

اگر جوانی در چنان شرایط اقتصادی نامطلوبی زندگی کند که امکان اشتغال و کسب درآمد در سطح بسیار پائینی قرار دارد، چگونه می‌تواند ازدواج نماید و چنانچه خانواده و خویشاوندان و اهل خیر یا صندوق‌های ازدواج - که به تازگی در برخی از کشورها تأسیس شده - در حد معمول به آنها کمک کنند و نیازهای ضروری و اساسی آنان را فراهم نمایند، به هیچ وجه روا نیست که خانواده همسر یا دیگران او را ناچار کنند که هزینه‌های زیادی را برای مراسم عقد و عروسی متحمل شوند. زیرا چنین کارهایی مواعی را بر سر راه ازدواج دیگران فراهم می‌نماید و از تشکیل شدن خانواده‌های جدید پیشگیری می‌کند. و در نتیجه بسیاری از دختران و پسران دچار عقده‌های روانی گردیده و گاهی از جامعه و همه چیز آن متنفر می‌شوند. زیرا رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرموده است: «فقر و نداری ممکن است انسان را به سوی کفر سوق دهد».

ابونعیم در الحلیه

مصلحت فرد و جامعه ایجاب می‌نماید که مشکلات موجود در راه ازدواج از میان برداشته شود و با پدیده‌های زشتی مانند: مهریه‌ها و جهیزیه‌ها و ریخت و پاش‌هایی که در مراسم عقد و عروسی انجام می‌گیرد مقابله جدی صورت بگیرد. و به حد متوسط نیازهای زندگی قناعت بشود و تادست‌یابی به فرصت و شرایطی بهتر راه صبر و بردباری در پیش گرفته شود.

انسان مؤمن نباید از وضع نامطلوب خود دچار یأس و سرخوردگی بشود، بلکه با کار و تلاش و برنامه‌ریزی امیدواریش به آینده بیشتر گردد و باور کند که نفقه و

روزی همسر همراه با او به خانه‌اش خواهد آمد. خداوند متعال می‌فرماید:

﴿أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ۚ لَخُنٌ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (الزخرف / ۳۲)

«مگر آنان هستند که روزی و نعمت پروردگارت را تقسیم می‌کنند؟ (نه این) ما هستیم که نیازهای زندگی دنیا را میان آنها تقسیم می‌کنیم».

هم‌چنین می‌فرماید:

﴿إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (النور / ۳۲)

«چنانچه فقیر و نیازمند باشند، خداوند از (خزانه) کرم و فضل خود آنان را بی‌نیاز می‌نماید. خداوند (نعمت‌هایش) گسترده و آگاه است».

۶- فرار از مسئولیت:

متأسفانه بسیاری از جوانان به بیماری فرار از مسئولیت تشکیل خانواده مبتلا هستند و علت آن بیشتر عدم اعتماد به نفس و هراس از شکست خوردن در رویارویی با مسئولیت‌های زندگی خانوادگی است. گاهی برخی از جوانان هم به دلیل بلندپروازی‌ها و خیال‌پردازی‌های نامعقول و انتظارات بیش از حدی که از خانواده دارند، از ازدواج خودداری می‌نمایند.

عامل اصلی این ناهنجاری در میان جوانان به عدم تربیت صحیح فکری و اخلاقی و رفتاری آنان برمی‌گردد و آنها به گونه‌ای بار نیامده‌اند که اعتماد به نفس داشته باشند و

به خود متکی شوند. گاهی هم پیچیدگی‌های امور زندگی و بحران بیکاری به ویژه در میان فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌ها و گرانی هزینه زندگی دست به دست هم داده و این بیماری - که بعضی از جوانان دچار آن شده‌اند - را بیشتر می‌نمایند و به یأس و سرخوردگی آنها می‌افزایند و در نتیجه آنان از اقدام به ازدواج خودداری می‌کنند. چنانچه موانع و مشکلات دیگری را که در راه ازدواج وجود دارند به این مورد اضافه کنیم، همه این‌ها زمینه را برای بی‌توجهی جوانان به ازدواج و ماندن دختران در خانه پدری و گسترش فساد و بی‌بندوباری و فروپاشی زندگی فراهم می‌شود.

۷- ضعف انگیزه‌ای ایمانی: کم‌توجهی به رابطه مشروع و کانون خانواده، زمینه را برای سوار شدن بر طوفان سهمگین کشش‌های ناروای نفسانی فراهم نموده و فرصت اندیشیدن به عواقب آن را از کم‌خردان گرفته است. اما اگر کسی بر این باور باشد که دینداری و پایبندی به ارزش‌های ایمانی و اخلاقی آرامش و آسودگی فکری و روانی و اجتماعی همه‌جانبه‌ای را برای انسان به ارمغان می‌آورد و در امیدواری و پیروزی در مقابل مشکلات زندگی را بر روی خود بگشاید، به ازدواج و تشکیل خانواده روی می‌آورد.

اما اگر انسانی در ضعف ایمانی و اخلاقی قرار داشته و امیدش به یاری خداوند لرزان باشد، مدام در اضطراب و پریشانی به سر می‌برد و روحیه و اراده اقدام به تشکیل خانواده را ندارد و در جهان معاصر متأسفانه بسیاری از

جوانان از این بیماری رنج می‌برند و روح ماده‌پرستی و طمع‌ورزی بر آنان چیره گردیده است.

و تعداد این‌گونه جوانان در عصر ما کم نیستند. چرا که گرایش‌های مادی‌گرایانه و تسلط انواع گوناگون طمع و چشم‌ورزی رو به فزونی گذاشته‌اند. در این صورت چگونه یک جوان تازه به بلوغ رسیده‌ای که از دانشگاه فارغ‌التحصیل شده می‌تواند ازدواج کند در حالی که هیچ کاری ندارد. این‌ها از جمله مسائلی است که رسم ازدواج را از رونق انداخته و تمایل افراد را نسبت به آن کم کرده‌اند.

۸- ناهنجاری‌های اجتماعی: پدیده شیوع فساد اخلاقی و روابط نامشروع - که حتی بسیاری از حیوانات به آن تن نمی‌دهند - پیامد طبیعی بی‌حجابی و بی‌حرمتی و پوشیدن لباس‌های زشت، قاطی بودن زنان و مردان، دختران و پسران نامحرم در مدرسه و دانشگاه و محل کار، پخش فیلم‌های مبتذل تلویزیونی و ویدیویی و در کنار آن بی‌توجهی بسیاری از اولیاء و مربیان و در رأس آنها حکومت‌هاست.

بی‌حجابی و بی‌حرمتی برخی از دختران و هرزگی و ولگردی عده‌ای از پسران زمینه را برای بی‌اعتمادی بسیاری دیگر فراهم کرده و تعداد بسیار کمی حاضرند با پسران و دختران هرزه و ولگرد و پوچ و بی‌خاصیت ازدواج نمایند. و در نتیجه بسیاری از آنها دچار انواع بیماری‌های جسمی و روانی می‌شوند و غالباً روز به روز

بیشتر در باتلاق فساد غرق می‌گردند و در بسیاری موارد هم دست به خودکشی می‌زنند.

لازم است که اولیاء و مسئولان از عقده خودبرتربینی خود را نجات بدهند و از بردگی مال و ثروت دست بردارند و بیشتر به تربیت درست فرزندان خود توجه کنند.

اما جوانی که نور ایمان در قلب او تابیده و چراغ هدایت اسلام را فراراه زندگی خویش نموده و به آداب و مسئولیت‌های دینی خود عمل می‌نماید، در پی یافتن همسری متدین و برخوردار از ارزش‌های ایمانی برمی‌آید. به کتاب خداوند و سنت رسول خدا صلی الله علیه وسلم متوسل می‌شود و خداوند را بر کردار و گفتار خویش حاضر و ناظر می‌داند و از گناه و نافرمانی پرهیز می‌کند و با عزمی قاطع و نیتی پاک تصمیم به ازدواج می‌گیرد. و این فرموده رسول خدا صلی الله علیه وسلم را آویزه گوش خویش قرار می‌دهد که فرموده است:

«ای جوانان! هر یک از شما که توانائیش را دارد ازدواج کند، زیرا سبب سر به زیری بیشتر و پاکدامنی افزون‌تر می‌گردد و اگر کسی از عهده آن برنمی‌آید لازم است روزه بگیرد، زیرا روزه باعث تقلیل نیاز او به همسر می‌شود».

اخرج الجماعة (احمد و اصحاب الکتب السنه))

جوانانی را که از عهده تأمین مخارج ازدواج برنمی‌آیند به صبر و شکیبایی و پاکدامنی و پرهیز از مسایلی که غریزه آنها را تحریک می‌کند، سفارش می‌نماییم. زیرا خداوند متعال می‌فرماید:

﴿وَلَيْسَتَعَفِيفِ الَّذِينَ لَا يَخْذُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ (النور / ۳۳)

«آنهایی که امکانات ازدواج را ندارند، باید راه عفت و پاکدامنی را در پیش بگیرند تا زمانی که خداوند آنان را بی نیاز می نماید».

حاکم و ابن ماجه از ابن عباس روایت می نمایند که: «هیچ چیزی به اندازه ازدواج مایه آرامش خانوادگی و اجتماعی نیست». و امام احمد و ابوداود و حاکم از ابن عباس نقل می نمایند که: «اسلام ترک ازدواج را تأیید نمی کند». بدین معنا که اسلام با رهبانیت و گوشه نشینی و ترک مسایل اجتماعی مخالف است. و در حدیثی متفق علیه آمده است که رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرموده است: «من با زنان ازدواج می نمایم هرکس از سنت من روی گردان شود، جزو ما به شمار نمی آید».

لازم است جوانان از پاره‌ای عادات زیان آور و ناپسند مانند: استمنا و عمل قوم لوط به شدت پرهیز نمایند. زیرا خداوند متعال می فرماید: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَفْوَاجِهِمْ حَفِظُونَ﴾ (۱) إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ (۲) (مؤمنون/ ۵-۶)

«آنهایی که شرمگاه‌هایشان خود را (از فساد و فحشا) مصون می دارند * مگر با همسران یا کنیزان (به نکاح درآمده) که در این صورت مورد ملامت قرار نمی گیرند».

و در روایتی آمده است که: «کسی که با دست خود استمنا می نماید، ملعون است». (نیل الوطار شوکانی)

هم چنین دختران مسلمان و اهل ایمان از عادت سری و هم جنس گرایی پرهیز می نمایند، و خود را در معرض بیماری‌های جسمی مانند: سل، تیفوئید و بیماری‌های روانی مانند: اضطراب و پریشانی قرار نمی دهند. زیرا رسول خدا صلی الله علیه وسلم می فرماید: «استمنا میان زنان برایشان زنا به شمار می رود». (ابویعلی و طبرانی) لازم به یادوری است که عمل «استمنا» گناه و خلافکاری به شمار می آید و رأی اکثریت علما بر تعزیر و مجازات مرتکب آن است.

۹- عمل قوم لوط: عمل قوم لوط حتی با همسر یا هم جنس بازی جنایت و معصیتی خطرناک است که یکی از پیامدهای آن شیوع بیماری‌های «ایدز» یا از بین رفتن مقاومت بدن در مقابل بیماری است. قرآن در ارتباط با این عمل زشت و ناپسند خطاب به قوم لوط و دنباله‌روان آنها می فرماید: ﴿أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَلَمِينَ﴾ (۱) وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ (۲) (الشعراء/ ۱۶۵-۱۶۶)

«آیا در میان جهانیان (راه انحراف را در پیش می گیرید) و به سراغ ذکور می روید * (و به جای زنان با آنان آمیزش می نمایید؟! و همسرانی را که پروردگارتان برایتان آفریده است رها می کنید». و در نهایت به خاطر عناد و لجاجت‌شان خداوند آنان را نابود گردانید».

﴿كَذَبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذِي هُمْ أَتَيْنَاهُ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ (۱) إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا عَالِ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ (۲) (القمر / ۳۳-۳۴)

«قوم لوط به هشدارهای پیامبر (لوط) بی توجهی کردند و او را تکذیب نمودند * ما هم تندبادی که ریگ‌ها را به حرکت درمی آورد، فرستادیم (و همه آنها) را نابود کردیم به جز قوم لوط که سحرگاهان آنها را نجات دادیم».

امام احمد و ابوداود و ترمذی از ابن عباس روایت می نمایند که: «هرکس را دیدید که عمل اهل لوط را انجام می دهد، فاعل و مفعول را بکشید».

در مورد مجازات اهل لوط امام ابوحنیفه قائل به تعزیرات اما بقیه فقها بر این باورند که بایستی مانند اهل زنا با آنها برخورد شود و حد زنا برایشان جاری گردد.

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین.
وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین.